

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om social pension. (Styrkelse af den virksomhedsrettede revalidering m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 2/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Med rod i satspuljeforliget satses der virkelig med det her lovforslag på, at personer, der har eller vil få vanskeligt ved at fastholde eller opnå en placering på arbejdsmarkedet, får et ordentligt tilbud.

Den indsats, som skal gøres, vil være afhængig af det behov og den situation, som den enkelte befinder sig i. Virksomhedsrettet indsats vil generelt blive styrket, det være sig som led i aktivering af kontanthjælpsmodtagere, som led i opfølgning i sygedagpengesager og som led i en revalidering.

Lykkes denne indsats, vil mange mennesker kunne omplaceres eller få en placering på arbejdsmarkedet, herunder et fleksjob. Med denne lov bliver begrebet virksomhedsrevalidering indarbejdet i lovgivningen.

Kommunerne forpligter sig til at udvikle og styrke de virksomhedsrettede tilbud, en indsats, som skal tilrettelægges ud fra lokale ressourcer og behov. Derfor inddrages private organisationer, foreninger, lokale ildsjæle samt andre til at formidle tilbud og til udvikling af indsatsen.

Koordinationsudvalget for den forebyggende arbejdsmarkedsindsats skal samordne og udvikle den lokale indsats i samarbejde med den eller de kommuner, som udvalget omfatter. Det forudsættes, at kommunen tilvejebringer grundlaget for, at udvalget kan løse den opgave, det er at træffe beslutning om, hvordan midlerne skal anvendes.

I opstartsåret 1999 vil der være 95 mio. kr. til rådighed og i de følgende år 145 mio. kr. De skal så fordeles til de lokale koordinationsudvalg efter samme nøgle, som anvendes ved fordelingen af bloktilskud.

De erfaringer, som samles op i de næste 2 år, skal formidles videre til Det Centrale Koordinationsudvalg, og efter endt evaluering skal der af satspuljepartierne tages stilling til ordningen.

Men ud over de 145 mio. kr. årlig er der for 1999 afsat yderligere 15 mio. kr. til en pulje for det rummelige arbejdsmarked, penge, som reserveres til landsdækkende tiltag for særlig truede grupper.

Det er endvidere med i lovforslaget, at praksis med bortfald af dagpenge, hvis sygemeldte undlader at medvirke til sygedagpengeopfølgning, nu kommer til at fremgå af lovteksten. Endvidere vil tidsbegrænsningen på 3 år for hvilende førtidspensioner bortfalde.

Vi er i Socialdemokratiet meget positive over for lovforslaget, og vi tror, det vil medvirke til, at langt flere, end det er tilfældet i dag, vil få en bedre mulighed for at fastholde eller få en tilknytning til arbejdsmarkedet, og vi skal gerne medvirke til en hurtig sagsbehandling.

Erik Larsen (V):

Jeg vil starte med at sige, at Venstre varmt støtter det forslag, som her er til behandling.

Det er jo sådan, at virksomhedsrevalidering er et lidt forsømt område i revalideringsindsatsen. Det viser nogle af de undersøgelser, som man har foretaget fra Socialministeriets side. Men undersøgelserne viser også, at netop virksomhedsrevalidering er det, som man har allerstørst succes med i forhold til at få mennesker fastholdt på arbejdsmarkedet og dermed i langt større udstrækning give dem mulighed for at vende tilbage til at blive selvforsørgende.

Det er utrolig vigtigt, at vi nu får sat gang i virksomhedsrevalideringen, og derfor er det også med glæde, jeg kan konstatere, at der i satspuljeforhandlingerne har været bred opbakning til at afsætte de nødvendige midler til at få gang i det område.

Koordinationsudvalgene, som med den nye sociallovgivning blev nedsat, og som jo i mange kommuner allerede er i gang, får nu en bred mulighed for gennem de midler, der er afsat, at gå ind og støtte kommunerne i forhold til at få etableret virksomhedsrevalideringsforløb, men også for i det hele taget at styrke samarbejdet mellem den kommunale sektor og det private erhvervsliv rundt omkring i kommunerne.

Vi er meget tilfredse med den store fleksibilitet i lovforslaget og de store muligheder, som koordinationsudvalgene har for at tilrettelægge tingene ud fra de forhold, som man nu lokalt synes er måden at gøre det her på.

Hovedsigtet med det her, for det skal vi jo ikke glemme, er først og fremmest at få hjulpet mennesker, som på en eller anden måde ikke har været i stand til fortsat at kunne blive i det erhvervsforløb, som de er startet i, og at give dem et indhold i et erhvervsliv, som på mange måder, som jeg var inde på før, kan gøre dem selvhjulpne.

Jeg synes, det er et fremragende lovforslag.

Jens Heimburger (KF):

Jeg vil også gerne starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti er særdeles tilfreds med at være med omkring det her lovforslag, og hvis der er nogle skeptikere til stede her i salen, ville jeg unde dem at have været med i går.

Det var Dansk Industri, som netop havde sat små og mellemstore virksomheder stævne for at diskutere virksomhedernes sociale ansvar. Det var ikke hvis og når, det var: Hvordan kan vi komme i gang? Fra mange af dem var der rent faktisk også gode historier om, at de længe havde været i gang, uden at det var sat på en fin politisk dagsorden.

Det foregår allerede ude i virksomhederne, og virksomhederne er meget optaget af at fastholde gode medarbejdere, som kommer i ulykke, og de er også optaget af at åbne op for medarbejdere, som ikke nødvendigvis er lige så perfekte som mange af os andre.

Jeg synes ikke mindst på baggrund af sådan en oplevelse, at det er dejligt at stå her i dag. Jeg tror rent faktisk på Det Centrale Koordinationsudvalg. Jeg tror, det vil virke afbureaukratiserende, og jeg tror også, at det, at det får nogle midler, er nødvendigt, og jeg er glad for, at vi har været enige om at stille de midler til rådighed.

Jeg er også glad for, at de tanker, der var om aktivvirksomheder, er mere eller mindre, jeg

ved ikke, om man man kan sige forsvundet, men de er i hvert fald på en eller anden måde blevet parkeret i denne debat, for der er virkelig vilje ude omkring til at gøre en frivillig indsats, som bygger på et tæt samarbejde mellem kommunerne og virksomhederne.

Så vi støtter forslaget, og vi støtter også den del, der vedrører førtidspensionen, som nu gøres hvilende uden tidsbegrænsning, så disse mennesker får en ekstra trykthed, når de er ude at prøve at komme i gang igen.

Villy Søvnal (SF):

Formålet med lovforslaget er at fremme revalideringsindsatsen over for mennesker, der af den ene eller den anden grund har en nedsat erhvervsevne. Det er vi meget enige i.

Midlerne skal bruges til at udvikle og udbygge virksomhedsrevalidering, de skal bruges til at formidle tilbud, og de skal bruges til at udvikle nye tilbud og nye jobtyper til personer med begrænsning i arbejdsvejen samt til at opkvalificere.

Arbejdsgiverne skal betale mindst halvdelen af lønnen efter en konkret vurdering, og endelig kan man med forslaget her give en revalidend støtte i form af et rentefrit lån til at etablere en selvstændig virksomhed, hvis de fornødne forudsætninger er til stede. Med forslaget fjernes tidsgrænsen på de 3 år med hensyn til, i hvor lang tid en førtidspension kan gøres hvilende.

Vi er meget enige i behovet for at få mere gang i revalideringen. Jeg har svært ved helt at dele den begejstring, som jeg sporede hos den forrige ordfører i forhold til det private erhvervslivs lyst til at gå i gang med det her. Ellers havde vi haft nogle helt andre tal på det område, der hedder beskyttet beskæftigelse.

Sagen er jo, at det har været utrolig svært. Hvis jeg husker statistikkerne rigtigt, blev der i alt sidste år etableret 1.200 nye pladser. Er det virkelig en succes, efter at vi i så mange år har forsøgt at få mennesker med nedsat erhvervsevne ind? Det synes jeg ikke. Hvis vi i øvrigt stod over for det boom, var der jo ingen grund til at vedtage dette forslag.

Jeg vil også pege på, at dette forslag vil åbne op for, at man kan revalidere i såvel private som offentlige virksomheder for de mennesker, der har brug for det.

Jeg vil også godt i modsætning til den forrige ordfører understrege, at det forslag, vi skal behandle bagefter, der drejer sig om at anvende tvang over for mennesker med førtidspension,

vil vi meget kraftigt vende os imod, men det skal jeg vende tilbage til under næste ordførertale.

Vi har været med til at forhandle forslaget her, og derfor støtter vi det i sagens natur. Forslaget er efter vores opfattelse blevet bedre undervejs på et par punkter.

Vi har fået en central pulje, som kan støtte organisationer, der ønsker at gå i gang på dette område. Vi ved, at Handicapdrættens Videnscenter er meget interesseret. Man kunne også forestille sig, at nogle, der arbejdede med afvænning af narkomaner og stod med afvænnede narkomaner, var optaget af det specielle område, der hedder at sikre dem en beskæftigelse bagefter, så man også havde et længerevirkende perspektiv. Derfor er vi meget glade for den centrale pulje.

Endelig er vi også glade for den understregning, der ligger af vejledningsindsatsen som en forudsætning for en bedre revalidering. Et af problemerne med revalidering er formentlig, at de kommunale sagsbehandlere har meget travlt, og det vil sige, at den gedigne vejledning, der burde finde sted i forhold til et revalideringsforløb, ikke altid finder sted. Det er der med dette forslag også åbnet op for. Koordinationsudvalgene har mulighed for at anvende pengene til en bedre vejledning.

Der er to ting, som vi godt endnu en gang vil pege på ved en lejlighed, hvor vi diskuterer beskyttet beskæftigelse. Vi havde et ønske om at få et moratorium ind, der muliggør, at et menneske med nedsat arbejdsevne får lov til at afprøve et arbejde med sikkerhed for at vende tilbage til pensionen, hvis det afprøvede arbejde ikke lykkedes. Det lykkedes ikke for os, men vi vil godt arbejde lidt videre med det i udvalgsarbejdet.

Jeg tror, det er helt afgørende for at gøre det her til en succes, at den usikkerhed, der er hos et menneske, der afprøver, om vedkommende kan fungere på et arbejdsmarked, er omgærdet af den sikkerhed, at lykkes det ikke, kan man altid vende tilbage til sin pension. Jeg tror i virkeligheden, at det er selve forudsætningen for at gøre denne ordning til en succes, at man har den sikkerhed.

Det andet, som vi godt vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, er hele diskussionen om de rettigheder, der normalt følger af at have været på arbejdsmarkedet, altså retten til dagpenge, retten til det, der endnu er tilbage af efterlønnen, retten til sygedagpenge osv. Vi me-

ner, det er lidt afgørende, at disse rettigheder følger med, når vi laver forskellige beskyttede beskæftigelser. Men vi indstiller forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Der ligger en kæmpeudfordring i at lære hr. Villy Søvnald noget om, hvordan det foregår ude i virksomhederne, og den synes jeg er meget spændende. Men jeg vil godt kvittere til SF for, at de trods alt er med i det her forslag.

Så vil jeg sige, at vi nødig skulle komme dertil, at de hundredtusinder, der i dag har en eller anden skavank, og som ikke er offentligt støttet, men som alligevel har fundet et arbejde ude omkring, ikke er fine nok til at tælle med i den forstand, at de jo netop understreger, at der gøres en kæmpeindsats, som ikke nødvendigvis skal være betinget af offentlig støtte. Jeg synes, det er vigtigt at få frem, at der allerede findes masser af mennesker med skavanker, som har fundet sig et ordentligt job. Det synes jeg vi skal være glade for, og jeg synes, at denne tone af frivillighed, der er i det her, er utrolig vigtig at fastholde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig i, at vi ikke skal lave kvoter. Det er noget, man laver i fiskeripolitik i forhold til torsk. Jeg vil meget advare imod, at man laver det på dette område, for det synes jeg der vil være noget uværdigt over.

Min pointe var – også sagt til hr. Jens Heimbürger – at det ikke alene drejer sig om det private erhvervsliv, det er også en diskussion om de offentlige virksomheder. Sagen er, at vi i en periode kun har diskuteret mennesker som nogle, der skulle være effektive i produktionsapparatet, og systematisk har udstødt mennesker, der holdede lidt på det ene ben eller havde en eller anden erhvervsskavank.

Derfor var det for mit vedkommende ikke et angreb på det private erhvervsliv. Det var en henstilling både til det private og til det offentlige om at forstå, hvad det betyder, når vi siger rummelighed på arbejdsmarkedet. Det betyder rummelighed, også når det er besværligt, og også når der ikke nødvendigvis er penge at tjene på det. Man gør det for at behandle mennesker ordentligt, og det er vel netop derfor, vi har brug for denne type lovgivning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Inge Refshauge som ordfører.

Inge Refshauge (DF):

Som nyt medlem af dette Folketing har jeg godt nok oplevet denne regn af lovforslag som noget af et anstrengende hækkeløb, men det er åbenbart noget, man vænner sig til.

I Dansk Folkeparti ser vi virkelig positivt på det lovforslag, der ligger her. Det er med til at styrke den forebyggende indsats, og så er det med til at fremme det rummelige arbejdsmarked, og det synes vi er flot.

Vi vil i fremtiden forhåbentlig se, at arbejdsmarkedet giver plads til mennesker, der måske ikke har ét hundrede procents arbejdssevne, og som ikke er så topeffektive, som arbejdsmarkedet ellers har lagt op til i de senere år. Det er fint, at også disse mennesker nu får en chance for at yde deres bidrag på arbejdsmarkedet.

Ligeledes ser Dansk Folkeparti positivt på, at førtidspensionen nu kan få lov at ligge i dvale uden tidsbegrænsning imod nu 3 år. Der er sikkert en del førtidspensionister, der godt vil prøve kræfter på arbejdsmarkedet, hvis ellers helbredet tillader det, og det kan de nu gøre uden at blive slettet af pensionssystemet.

Ligeledes er vi positive over for begrebet virksomhedsrevalidering, hvor både offentlige og private arbejdsgivere er med. Det er godt nok svært at få øje på disse skåne- og fleksjob lige herfra, hvor jeg står, men ude i amter og kommuner er der mange steder allerede ansat jobkonsulenter, som opretter kontakterne til erhvervslivet, og det hilser vi virkelig velkommen.

Yvonne Hørløv Andersen (CD):

Lovforslaget er et resultat af satspuljeforhandlingerne, som jeg gerne vil complimentere socialministeren for har foregået i en rigtig god tone, hvor der har været mulighed for også at få prøvet nogle ting af og få ændret noget undervejs.

Det er altid godt, når det foregår på den måde, men det er jo en videreførelse af de bestræbelser, der er på at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet for de mennesker, som i dag alt for tidligt må forlade det på grund af de manglende muligheder i det ufleksible system.

Det er med lovforslaget tanken, at virksomhederne i langt højere grad end i dag skal involveres og tage et medansvar også for revalidering, fordi vi jo ved, at revalidering og ar-

bejdsprøvning på arbejdspladsen er langt mere effektiv og tilfredsstillende for den, der gerne vil i gang igen.

En virksomhed som Danfoss har i flere år vist, hvordan man løser sådan en opgave. Her bevarer man tilknytningen til sin arbejdsplads, der er mulighed for omskoling, for genoptræning, for at arbejde hjemme og for revalidering.

Virksomhedens indsats blev meget tydelig, da Socialministeriet tog initiativ til konferencen om virksomhedernes sociale ansvar, og på det offentlige område har de kommuner, der har oprettet formidlingshuse, haft stor succes. Det er bl.a. sådan noget som Virksomheden Holbæk. De har haft rigtig gode resultater med at få aktiveret de mennesker, der har haft svært ved det, den gruppe, som jeg synes man specielt skal interessere sig for, den gruppe, som har haft svært ved at opnå tilknytning til og fastholdelse på arbejdsmarkedet. Her har de fået en uddannelse eller arbejdet på betingelser, som de selv kan acceptere. Det kan så også være i fleks- eller skånejob.

Formidlingsvirksomhederne får endvidere mulighed for at kunne ansætte medarbejdere – det synes jeg er vigtigt – som kan følge med ud på virksomhederne som en støtte til de mennesker, der har brug for hjælp i den første tid på arbejdspladsen. Det kræver ofte ekstra tid og ekstra forståelse fra en arbejdsplads at påtage sig sådan en opgave, og det er der mange, der godt kan blive forskrækkede over. Samtidig giver det den, der har været væk længe og skal ud, en god støtte, for man kommer jo ind i et miljø med et helt andet tempo.

Ligesom virksomhedsrevalidering er et nyt begreb, er koordinationsudvalgene det også. De får til opgave at koordinere og udvikle mulighederne for netop den ekstra indsats, der skal gøres for at skaffe de mange og meget gerne usædvanlige forbindelser, der skal til for at skaffe job til alle. Der er sat midler af, synes jeg, fint og rigeligt til, at koordinationsudvalgene kan sætte skub i en sådan forebyggende indsats.

Så er der den anden del af det, og det er ændringer i dagpengereglerne. Her bliver der skabt den nødvendige overensstemmelse mellem den praksis, der er i dag, og lovgivningen.

Jeg vil ikke undlade at nævne, at jeg mener, det er nødvendigt at følge op på, om den udvikling af dagpengereglerne, der her sker, nu også er hensigtsmæssig. Man udvider dem med også at kunne gribe ind, hvis en person ikke vil

medvirke i de aktiveringsforslag, der er. Før i tiden var det jo det rent lægelige, det drejede sig om, hvis man ikke ville medvirke til det. Det er jeg lidt bekymret for, og jeg vil i hvert fald holde meget nøje øje med det.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal også fra Det Radikale Venstres side udtrykke vores store glæde over det forslag, som vi behandler her i dag.

Det er helt klart, at det, der foregår ude på arbejdspladserne i dag, ikke er nær så godt fremme i medierne, som man kunne ønske sig. Hr. Jens Heimburger var inde på noget af det, nemlig hele den store indsats, som ligger i forhold til de medarbejdere, som allerede i dag er tilknyttet virksomhederne.

Det, der ofte sker, er, at man fokuserer på de store virksomheder, som kan lave et tiltag, og det er også meget godt, at de kan være lokomotiver i en udvikling, men det kan let komme til at skygge over, at dér, hvor den virkelig store indsats skal gøres, og dér, hvor der virkelig kan rykkes noget, er på vore mange små og mellemstore virksomheder.

Det, som vi kan gøre fra det offentliges side, er at forsøge at nedbryde de barrierer, der kan være i forhold til at få folk ind på arbejdsmarkedet og fastholde folk på arbejdsmarkedet, de barrierer, som vi kan opstille fra det offentliges side, men primært de barrierer, der er i forhold til en usikkerhed på virksomhederne om, hvorvidt man tør tage fat på at løse denne opgave.

Det er den form for barrierenedbrydning, som er vigtig, og det er her, det offentlige i høj grad kan spille en rolle. Det er også det, der på flere måder lægges op til med dette lovforslag.

Det gøres dels ved at indføre en mulighed for at lave en meget målrettet virksomhedsrevalidering. Det er en god ting, at man har mulighed for i en længere periode at kunne komme ud på virksomhederne og vise, hvad man duer til, inden man gensidigt forpligter sig over for hinanden. Det kan være med til at nedbryde en del af barriererne. Dels er det utrolig vigtigt, at vi med det her forslag får givet koordinationsudvalgene en mulighed for at oprette nogle formidlingshuse, hvis man kan sige det på den måde, nogle formidlingscentre, hvor man uden for de traditionelle systemer, altså kommunen helt for sig selv eller arbejdsformidlingerne, som et tredje ben har mulighed for at formidle arbejdet; et sted, hvor man kan gå hen og primært blive mødt af en vejleder og ikke på samme tid

af en kontrollant. Det mener vi er utrolig vigtigt.

En tredje barriere, som er vigtig at få gjort op med, er muligheden for, at man kan gå fra sin førtidspension og ind og afprøve sig selv, uden at man i løbet af en forholdsvis kort periode skal have taget sin førtidspension op, at man altså får mulighed for en langt længere hvilende periode, så man igen i tryghed kan gå ud og få afprøvet sine muligheder.

Alt i alt er der ingen tvivl om, at vi fra Det Radikale Venstres side støtter det her forslag, som vi mener er et godt skridt i den rigtige retning.

Jette Gottlieb (EL):

Ja, jeg må indrømme, at det er mig en fuldstændig gåde, at det her forslag ikke skal behandles sammen med det næste forslag, da man i de to forslag henviser til hinandens bemærkninger, men jeg forstår, at det har afstemningstaktiske begrundelser.

Det er så meget mere mærkværdigt, som vi nu her i salen for 5 minutter siden har fået omdelt en ændring til det kommende forslag, som formodentlig har noget at gøre med de ting, som vi behandler i det her forslag. Det tror jeg i hvert fald, men der er jo ikke andet for, end vi må få den endelige behandling under andenbehandlingen, når vi kender forslagernes endelige ordlyd. Det mener jeg nok ikke er helt i tråd med det, som Folketinget har behandlet om lovkvalitet.

Men tilbage til det forslag, som vi altså nu skal behandle isoleret her. Jeg må sige, at formålsparagraffen ser pæn ud, og den støtter Enhedslisten så fuldstændig, for bestræbelsen på at styrke den forebyggende indsats og fremme et rummeligt arbejdsmarked er rigtig.

Det problem, vi har, er de midler, der bliver brugt. For mig at se er de midler, som man bruger, at udbyde revalidenterne som en udsalgsvare. Det, vi kan se som forskellen på det, der står i lovforslaget, og så den eksisterende praksis, er ud over ordlyden, at man går fra, at man tidligere har fået fagets mindsteløn, og der så er gået et tilskud til den virksomhed, der har haft en revalidend, så går man nu over til, at man skal have en revalideringsydelse, som i alle tilfælde er lavere end fagets mindsteløn, som man hidtil har fået.

Det offentlige har så hidtil refunderet arbejdsgiveren en del af lønnen, men det skal nu være undtagelsen, at man gør det på den måde.

Det betyder jo reelt, at man simpelt hen siger, at formålet, nemlig at få flere revalidender ud på virksomhederne, vil være et godt formål, og det fremmer vi ved simpelt hen at sælge dem billigere. Det bryder jeg mig ikke om, og det betyder, at vi ikke kan støtte forslaget.

Den anden del af forslaget, som vi også har store indvendinger mod, er tanken om, at man nu skal have mulighed for at blive frataget retten til sygedagpenge, hvis man ikke følger de forslag til sygdomsforebyggelse, som er foreslået. Det forekommer mig at være et meget alvorligt indgreb, for det betyder jo – vi må jo indrømme, at vi her også henviser til den kritik, som LO er kommet med, ganske vist i en anden sammenhæng, men om det samme spørgsmål – at man fratager folk forsørgelsesgrundlaget med den begrundelse, at de ikke har villet efterkomme et lægeligt råd.

Det må være en menneskeret at være uenig med en læge i en bestemt behandlingsform. Det gælder f.eks. kræftpatienter. Kan man nu fratage folk deres sygedagpenge, fordi de ikke vil have kemoterapi f.eks.? Det kan også være, man ønsker at gøre brug af en anden læge og andre metoder til helbredelse. Skal der ikke være plads til fleksibilitet?

Specielt når det gælder psykiske lidelser, er den her lovformulering virkelig et brud med de almindelige etiske regler. En patient, der ikke ønsker behandling med bestemte medicinske præparater med stærke bivirkninger, bliver straffet ved at få frataget sit forsørgelsesgrundlag i en i forvejen sårbar situation.

Vi er meget bekymrede over den formulering, det har fået. Ydermere er der så i loven ikke nogen garanti for, at kommunerne orienterer den enkelte om konsekvenserne af særlige former for behandlinger, inden dagpengene inddrages. Så det er helt klart: Vi kan ikke støtte den del af forslaget.

Så er der endelig det, at man fjerner de nuværende tidsgrænser for hvilende pensioner. Det er formodentlig udmærket. Jeg har ikke nogen fornemmelse af, det skulle have nogen som helst praktisk betydning, fordi det er sjældent, der går mere end 3 år, før man vender tilbage, men det er udmærket. Vores chance for at stemme for det, gælder selvfølgelig udelukkende, hvis man deler lovforslaget op.

Konklusionen er altså, at vi ikke kan støtte de foreslåede ændringer, men vi er selvfølgelig villige til i udvalgsbehandlingen at blive belært

om, at det ikke er de forhold, som jeg her har skitseret, der gør sig gældende i lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet støtter forslaget fra regeringen og fra ministeren.

Vi har i Fremskridtspartiet længe presset på, for at vi får gjort noget mere i forhold til den virksomhedsrettede revalidering m.v. Vi har i Fremskridtspartiet længe presset på, for at vi faktisk får et bedre fungerende system, end sådan som det fungerer i dag, eller rettere sagt sådan som det ikke fungerer i dag.

Det, der jo er sagen, er, at man meget vel kan sige en masse flotte ord om, at nu skal virksomhederne være med i de her ordninger, skal være med til, at vi foretager revalidering og skal være med til fleksjob og skånejob osv.

Min erfaring er, at virksomhederne er med, og at virksomhederne rent faktisk efterspørger medarbejdere. Ud fra en social bevidsthed ønsker de, hvis virksomheden har en vis størrelse, at nogle af de ansatte kan være medarbejdere på fleksjob eller i skånejob, men når man som virksomhedsejer henvender sig til det offentlige og siger, at det kunne man godt tænke sig at være med i, så er det næsten ligegyldigt, hvilken offentlig instans man henvender sig til, så er det ikke lige deres bord, og de ved i øvrigt ikke, hvor man skal henvende sig. Og det er klart, at hvis en virksomhedsejer, som har rigeligt at gøre med at drive virksomhed, skal bruge dage på overhovedet at finde ud af, hvordan det her system fungerer, så giver han selvfølgelig op og siger, at så kan det også være lige meget.

Det er jo ikke hensigtsmæssigt, og derfor skal man passe på. Når vi med det her forslag siger, vi skal have gjort meget mere for den virksomhedsrettede revalidering, så skal vi også huske, at man griber i egen barm i hele den offentlige sektor, også ude i arbejdsformidlingen og andre kroge, så alle ved, hvad spillereglerne er, så enhver medarbejder på rådhuset, der tilfældigt tager telefonen den dag, hvor en virksomhedsejer ringer, er i stand til at svare på, hvordan man får en ud i et skånejob, i revalidering eller i et fleksjob, eller som minimum ved bare en omstilling kan stille videre til den rigtige person. Det er nemlig også noget, der desværre kendetegner mange steder i den offentlige sektor. Man bliver jo stillet om og stillet om og stillet om, indtil man til sidst er nødt til at lægge røret

på, fordi man skal til frokostpause. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Men vi er i Fremskridtspartiet helt enige i, at vi her gør en ekstra indsats for at få det til at fungere.

Vi har dog undret os lidt over, men det kan være, at der er en fornuftig forklaring på det, at man nu skal bruge yderligere 145 mio. kr. på bureaukrati. 145 mio. kr. til koordinationsudvalgene til fremme af særlig virksomhedsrettede lokale initiativer. Det lyder flot, men bag de 145 mio. kr. står der bare, at det er rent bureaukrati, det er ren mødevirksomhed, hvor man skal sidde og drikke kaffe. De penge havde vi hellere set udmøntet i konkrete tiltag i forhold til at gøre noget for den her gruppe af borgere, som reelt har et problem, og som har brug for at få hjælp her og nu til en revalidering, og når det så er på plads, at vi både har fleksjob og skånejob nok.

Jeg vil så også sige, at jeg troede egentlig, at det var en selvfølge, at sygedagpengene bortfalder, når den sygemeldte undlader at medvirke ved den kommunale sygedagpengeopfølgning. Sådan troede jeg sådan set, at det allerede er i dag. Sådan bør det da i hvert fald være. Noget for noget. Men omvendt vil jeg da give fru Jette Gottlieb fuldstændig ret i, at hvis kravene fra kommunen så pludselig bliver så specifikke, at det f.eks. siges, at for at man kan få sygedagpenge skal man underkaste sig en eller anden form for medicinsk behandling eller kemoterapi eller lignende, så må jeg nok sige, så står vi i Fremskridtspartiet også af. Det vil vi ikke være med til.

Man kan lave meget omkring revalidering og arbejdsprøvning og alt sådan noget, men hvis man går ind og begynder at betinge sygedage af, at man indtager en medicin, som en eller anden socialrådgiver oppe på kommunen synes, at det er sjovt, at man skal indtage, så slutter festen selvfølgelig. Men jeg tror ikke, det er sådan. Jeg nægter at tro, det er sådan, men jeg kan selvfølgelig blive klogere. Det håber jeg ikke.

Så er der det med førtidspensionen, at den kan gøres hvilende uden tidsbegrænsning, således at de, der er på førtidspension, får en mulighed for helt eller delvis at hoppe tilbage på arbejdsmarkedet i en eller anden form for fleksjob, skånejob, deltidsjob, et eller andet. Det er jo en knaldgod idé. Og så vidt jeg husker, har jeg også argumenteret for det tidligere her fra Folketingets talerstol, for det er jo et skørt system, at fordi man én gang er røget ud i at få

førtidspension, så skal man være låst dér resten af sit liv.

Det kunne jo godt være, at man enten fik det bedre eller delvis bedre, eller at der lige pludselig opstod arbejdspladser, hvor man med sit handicap lige præcis havde mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet alligevel, og så skal man jo ikke være afskåret fra det. Og det skal slet ikke være sådan, at hvis man prøver, om man kan klare at være på arbejdsmarkedet, at fælden klapper i samme sekund, man prøver det, for nu har man valgt, og nu kan man ikke komme tilbage igen. Det er urimeligt, for det betyder alt andet lige, at der ikke er nogen, der tør tage det spring, så derfor skal vi selvfølgelig give en mulighed for, at man kan springe tilbage.

Samlet set stemmer Fremskridtspartiet for forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag tilsigter at styrke den virksomhedsrelaterede revalidering og andre lokale virksomhedsrelaterede initiativer til gavn for nogle af de svageste grupper i vores samfund.

Kristeligt Folkeparti går ind for hjælp til selvhjælp. Hvis et menneske har mulighed for at arbejde og oven i købet ønsker dette brændende, så bør det være samfundets pligt at hjælpe med til, at dette kan ske. Vi skal ikke udelukke nogle fra at arbejde, blot fordi de er sent udviklede, har psykiske, fysiske eller sociale handicap.

I disse år ser vi desuden, at vi får brug for flere og flere på arbejdsmarkedet. Og det positive ved denne udvikling er bl.a., at vi bliver tvunget til at inddrage de svage grupper i vores overvejelser om mulige løsninger på arbejdsmarkedsområdet.

Kristeligt Folkeparti ser derfor med tilfredshed, at der i forslaget er skabt bedre muligheder for disse grupper. Der vil være færre hindringer for dem, der ønsker at komme i beskæftigelse. Et eksempel er forslagets § 51, stk. 1, hvor der tilsigtes en forbedring af mulighederne for at komme i beskæftigelse, hvis man har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer.

Samtidig må vi dog også fastholde, at der er tale om hjælp til selvhjælp. Hvis man nægter at medvirke i den kommunale sygedagpengeopfølgning af den ene eller anden grund, skabes der med dette forslag mulighed for, at sygedagpengene fra kommunen kan bortfalde. Dette

kan være et problem f.eks. for dem, som absolut ikke magter at komme i arbejde.

I øvrigt ser vi med særdeles positive øjne på, at de private initiativer og de private virksomheder uden udgift for arbejdsgiveren til aflønning kan inddrages mere i arbejdet med at få de svageste grupper ud på og integreret i arbejdsmarkedet. Så vi i Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det har jo været utrolig opmuntrende med den brede tilslutning, som lovforslaget her har fået, og også opmuntrende, at der har været en forståelse for hensigten med loven, for det siger noget om, hvor gennemgribende hele vores indsats for at få de svage grupper tilbage på arbejdsmarkedet har været.

Det er da også sådan, at lovforslaget her ligger i forlængelse af en lang række andre initiativer, der har været gennemført i løbet af de senere år, og hvor det alt andet lige nu ser ud til, at vi for alvor er begyndt at kunne se resultaterne af, at vi har denne her mere målrettede indsats over for de grupper af mennesker, men også resultatet af, at kommunerne er begyndt at se med andre øjne på virksomhederne, og at virksomhederne også er begyndt at se med andre øjne på deres egen indsats. Så på den måde tror jeg også, at det her vil blive hilst meget velkommen ude omkring i kommunerne og på virksomhederne.

Med hensyn til de spørgsmål, der er rejst, vil jeg også sige, at de egentlig er bedst tjent med at blive afklaret i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om social pension. (Ændret finansiering samt sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 2/12 98).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af aktiv socialpolitik. (Ændring af reglerne om kontanthjælp til unge).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 2/12 98).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Ændrede udbetalingsregler, ligestilling af samlevende med gifte m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 2/12 98).

13) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om den sociale pensionsfond. (Anvendelse af den sociale pensionsfonds grundkapital).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 2/12 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

De fire lovforslag, vi nu skal behandle under ét, er jo alle en del af den finanslovaftale, som seks forskellige partier har indgået.

Og jeg vil godt sige om det rent overordnet, at når man indgår en aftale – det tror jeg alle aftalepartier er klare over – så er der visse ting i et forslag, man er glad for, og der er andre ting, man er knapt så glad for. Det er jo nu engang betingelsen, og derfor er der jo ingen grund til her i dag at stå og klandre nogle eller rose andre, for det er altså et produkt med flere ting, så jeg vil nøjes med at trække nogle ting frem, som jeg synes er vigtige at få sagt her fra Folketingets talerstol.